

ДО 60-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ У ВЕЛИКІЙ
ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ

ЙОМУ ДЯКУВАВ СТАЛІН

Велика Вітчизняна війна для Леоніда Михайловича Титарчука із Житомирщини розпочалася 22 червня 1941 року в Аккермані (нині Болград) на Одещині. Саме тоді відбулося бойове хрещення із частинами румунської армії, яка воювала на боці гітлерівської Німеччини. Радянські воїни дали гідну відсіч ворогам. Однак невдовзі у тилу червоноармійців з'явилися фашистські мотомеханізовані частини...

Із боями відступали червонозоряні воїни "легендарної і непереможної" до Миколаєва, а 15 серпня 1941 року уродженець Житомирщини потрапив у полон. Про двотижневе перебування у фашистському неклі колишній воїн згадує зі щемом у серці. Голод, холод, фізичне виснаження, смерть побратимів...

Коли «невільників» перемістили на територію суднобудівного заводу «Марті», Леонід Титарчук разом з побратимом втікають. У болгарському селі якась милосердна бабуся нагодувала картоплею і кислим молоком... А за місяць учорашній полоний дістався у рідну Маркову вулицю Попільнянського району.

До визволення рідного села від фашистських загарбників працював конюхом, а у грудні 1943 року - знову у солдатському строю. Щоправда, довелося бути просіяним через сито особливого відділу, однак військові чекісти, вислухавши пояснення воїна щодо перебування у ворожому полоні, претензій до

нього не мали.

Після двох тижнів перебування у винищувальному протитанковому артилерійському полку став навідником гармати, а у січні 1944-го уже «варився» у пекельному вирі Корсунь-Шевченківської битви, брав участь в оточенні фашистського угруповування, за що одержав подяку від Сталіна. Визволяв також населені пункти Київської області, Тернопіль.

Ще одна сторінка фронтової біографії - Яссо-Кишинівська операція. Тоді на грудях сержанта Титарчука з'явилася найдорожча нагорода - медаль «За відвагу», Згодом і орденом Червоної зірки нагородили хороброго бійця. Цікаво, що у фронтовій біографії Леоніда Михайловича є епізод, коли його полк одержав завдання перекрити перехрестя і закріпитися на ньому разом із ... румунською піхотою! Колишні вороги стали воєнними партнерами і уже разом громили гітлерівців. Перемогу Л.М.Титарчук зустрів у Новому місті у Чехословаччині за 100 кілометрів від Праги.

А післявоєнне життя пов'язано із школою. Закінчив курси фізруків і керівників військової підготовки. У 1947 році одержав направлення на Західну Україну. Був директором Рачинської, Сілезької семіричок Горохівського району Волинської області. Навчався на фізико-математичному факультеті Львівського держуніверситету ім. І.Франка, згодом перевівся на біологічний факультет Київського держуніверситету ім. Т.Шевченка, який

закінчив у 1959 році. Двадцять очолював Борочицьку загальноосвітню школу.

Так склалися життєві обставини, що в 1989 році Леонід Михайлович працював з Малі Дорогостаї. Займався громадською роботою у ветеранській організації, працював завтоком, головою виборчої комісії. Фронтове загартування дає йому сили і на дев'ятому десятку літ він живе за кодексом честі, охороняючи своє життя від смертельного лихоліття...

Віталій ТАРАС